

צילום: גדי דגו

בת שבע. חגיגת

נקמת נהרין

היתה חגיגת, אפילו משה שאפשר לכנותו אושר

לחתת בת שביע: טקס פתיחה, "טרפטום". ביפוי האומה גה ובקפאון. "טקס פתיחה" בכוורת עצוב, בחד, בתר תית: החידוש המפתיע היה בשילוב לאומי האנשים החשובים בקטעי המחול. הפתיחה הייתה מוממת. "אחד מי יודע", לפי גיר רסט "נקמת הטורקוטר", בעיבור ייחורי של נהרין. הלקה כולה, נשים כגברים, במקטרונים וכובעי צילינדר, ביצעה את השיר העולה במספרים, ובהתחאים לכך גם בריגוש אקסטטי.

נהרין שלף הפתעות מן המותן, שהיו משעשעות ולא נתרו בגרג'ים. הוא הכה בהלם כל את הקhal, אם בהחלפות התו' אורה או השינוי ממוסיקת רוק ווועשת לשיר רק מבוגנה נשכח. לעיתים רקרה הלקה כולה על הבמה, ורק רקון בודר רקן ביציע, ליד המתופף, של "נקמת הטורקוטר". רואט יפהפה אחד שירד לשרון אייל ובן זוגה, אבל הקטע שהותיר את רישומו יותר הוא מעין "משל בקבוקים": כל אחד מהבריה הלקה נשא שני מכלי פלסטי ענקיים של מים מינרליים. הם צעדו בשורה אלכסונית, ועשו שימוש מופלא באביר הוה, התישבו על בקבוק אחד, תופפו על האחד. תמיד עוז להם והוא "נקמת הטרקלטור". הפלסטי הפך בידיהם לטבוכו. בעוד כמה מודרניים מתופפים, יצאו האחים במוחול קצבישטט.

היתה חגיגת, אפילו משה שאפשר לכנותו אושר, במיוחד בסוף, כשכל הלקה הייעה את עצמה באונסונו. ואו באה הקרי' אה הקולקטיבית "היי", והאור בכבה, והקהל היה מוכחה לומר גם הוא הי, הי, והמחיאות. הייצה השניה בתכנית, "טרפטום", למוסיקה של יוֹן שטרואס, היטה נפילה-משה. מה שהיה צריך להיות פרודיה על הוואלס הונאי, השמאץ, פרנץ יוזף, התגלה כהערה חלוצה על טקסיות. וו לא היה הגרוטסקי מספיק. דור קא בירקוד הפתיחה נעך נזדיין סיכות קטנות בשמנה של החבורה הגבואה. גדריה בין ומתחמא לאירונה, בין האור לצל, בין ורד-ציבלים לשקם. היטה נהירה, היטה נהירה.

נגה טרבס

28/5/95 , 1(1) 3